

CONSELLEIRO DE CULTURA E TURISMO

O PEOR 'JET LAG' DO DIPLOMÁTICO

A primeira etapa de Roberto Varela foi un oitomil: pouco oficio, malas compañías e un sector á defensiva

TEXTOS DE DIAGO MARTÍNEZ FOTO DE LAVANDEIRA JR/EFE

Un millón de euros de debeda coas compañías profesionais de teatro. Un recorde do 25% nas axudas ao sector editorial. Serias dificultades para nomear o director da Agadic. Acordos e tras acordos co xa ex número un do CGAC. Ausencias máis ben des-cortes e presencias pouco oportunas en actos públicos da axenda cultural. Impopulares declaracións aos medios sobre a capacidade da cultura galega de limitar máis ca outras. Golpe de graza aos premios nacionais antes de que cumpran o seu primeiro ano de vida. E así até a fartura. Os cen primeiros días do conselleiro de Cultura foron calquera cousa menos doados. Talvez o peor *jet lag* da súa carreira diplomática. Con todo, Roberto Varela segue no cargo. Non é pouco. A súa xefa de gabinete xa non pode dicir o mesmo.

Boa parte das ataduras que o frean tenas moi cerca, talvez demasiado. Algúns sectores do PP non entenderon que quixese democratizar o CGAC convocando un concurso internacional para elixir o novo director e metese a Ramón Villares no padroado, mentres López Chaves espera a súa quenda coa folla de servizos completa. O presidente tampouco lle aprobou a súa primeira candidata a dirixir a Agadic, e Varela tivo que fiarse de Cristina Pato para fichar un músico que coñecera pouco antes nun xantar en Santiago. Non é inverosímil pensar que o conselleiro, as veces, prefira estar tan só como cando compareceu no Parlamento. Era o primeiro membro do Goberno que o facía e non o acompañou ninguén. Tampouco lle fixo ningunha falta.

Se puidese dicir o mesmo que o director da Agadic – “tranquilo, non somos o lobo feroz” – cada vez que chama un profesional da cultura para ofrecerlle un cargo na consellería, todo lle había ser máis fácil. A ofensiva contra o galego que pilota Xesús Vázquez na porta do lado funciona moi mal como carta de presentación, francamente, e talvez iso ex-

plique que tena que tirar de axenda. E certo que hai fichaxes intimas polas que a oposición pasa de esguello por respecto e corrección política, pero tamén que unha de cada dúas persoas confesan logo de tratalo que o conselleiro é culto, entusiasta e afábel. A outra reza para que saiba manter a súa cota de independencia dentro do Goberno.

O seu debut no Hórreo foi revelador. Non tanto polas liñas estratéxicas como polas entrelíñas do discurso. Pode que Varela chegase á cita cos escanos sen facer os deberes a xeito, pero permitir que un conselleiro anuncie que o Centro Dramático Galego vai ter produción propia, cousa que acontece dende hai moitísimo tempo en Galicia, só pode significar unha cousa: hai xente ao seu carón que deixa os exames en branco a mantenta e asubía para outro lado mentres o xefe tropeza. O resto era previsible: se Cultura e Turismo van xuntos, como na época de Pérez Varela, a cultura e o turismo teñen que parecerse entre si.

ANO DO LIBRO E A LECTURA

Tamén ficou ás claras no Parlamento que 2010, ademais de Xacobeo, vai ser o Ano do Libro e a Lectura en Galicia. Era, en realidade, a segunda ou terceira vez que o dicía, e non foi a última. Tampouco lle falta valor ao conselleiro ao apostar por unha lei aprobada na pasada lexislatura tras un delongado proceso de reflexión colectiva nos sectores implicados. Non por iso, senón porque foi feita a medida do bipartito. Contén liñas de interese xeral para a industria do libro e para o sindicato dos lectores, pero nunca perde de vista unha das teimas da anterior etapa: a proxección internacional da cultura nacional.

O adxectivo maldito escápase ás veces no DOG porque as cousas de corte van amodo, pero xa non lucirá no edificio da Biblioteca de Galicia no Gaiás nin nos finados premios ex nacionais. Tampouco, ao que parece, nas

AUSTERIDADE

Os recortes nas axudas, como as do sector editorial, xogan na contra do conselleiro

feiras ás que si seguirán asistindo os axentes culturais galegos mentres a Roberto Varela lle deixen pagar os billetes. A austeridade selectiva imposta por Núñez Feijóo vai ser un dos seus peores inimigos durante toda a lexislatura. As axudas á tradución de obras estranxeiras ao galego corren un serio perigo de ficar fóra dos presupostos este ano, e iso que nin Orhan Pamuk nin Le Clézio militaban no BNG. Así, dende logo, é moi difícil. ■

A OPINIÓN DO SECTOR

Xosé Manuel Oliveira 'Pico', actor

“Como presidente da Academia Galega do Audiovisual, hai tempo que espero coñecelo. Ate entón, só podo dicir que parece máis culto que outros conselleiros de Cultura do PP”

Cesáreo Sánchez Iglesias, escritor

“Ainda non coñecemos propostas concretas, só principios xerais, e nalgún caso preocupantes. Todas as consellerías parecen máis ocupadas en anular un goberno que xa non existe que de construír”

Alfonso García Sanmartín, editor

“Roberto Varela é un interrogante. Non sei cales serán os seus atanos a nivel interno, pero de cava a fóra, máis alá da austeridade, non se lle coñecen proxectos nin intencións concretas”

Uxía Senlle, cantante

“Espero que o conselleiro de Cultura teña un pouco de sentido común e recapacite nas súas teses sobre o cosmopolitismo. Teu que entender que a cultura galega non limita, senón ao revés.”